

235, 249, 256, 270, 277, 284 да се напишѣтъ въ горнитѣ прѣградки и то така, щото като съберемъ числата на всѣкой редъ, отъ горѣ на долу, отъ лѣво на дѣсно и обратно, сборътъ имъ да излѣзе тъкмо хиляда.

МАЛКА МУХА.

Една малка муха сѣдяла съ майка си на огнището близо до единъ котелъ, въ който врѣла вода.

Старата муха трѣбало да се отдѣли отъ дъщеря си, като се отдалечавала, казала ѝ да се не мѣсти отъ мѣстото си.

„А защо, мамо?“ попитала любопитната ѝ дъщеря.

—Азъ се боѣ, отговорила старата муха, за да не подхвъркнешъ къмъ този врѣлъ кладенецъ (тъй наричала тя котела съ водата).

—А защо това?

—Ти ще паднешъ въ него и ще потънешъ.

„Какъ може да бѣде това?“

—Причинитѣ да ти кажа немогъ; но азъ още не съмъ видѣла да подхвъркне муха къмъ такъвъ кладенецъ и да не падне въ него да се удави.

Като казала това, старата муха хвъркнѣла.

Дъщерята, като останѣла самичка, разсѣждавала си така: какви са чудни старитѣ!—Тѣ отъ всичко се боѣтъ. Защо да си не позволя да направѣ това хубаво удоволствие и да прѣхвъркнѣ поне два пѣтя надъ този кладенецъ. У мене има вече толкова умъ, за да могъ да се упавѣ. Каквото искахъ, майко, казвай, но азъ отъ мама ще похвър-